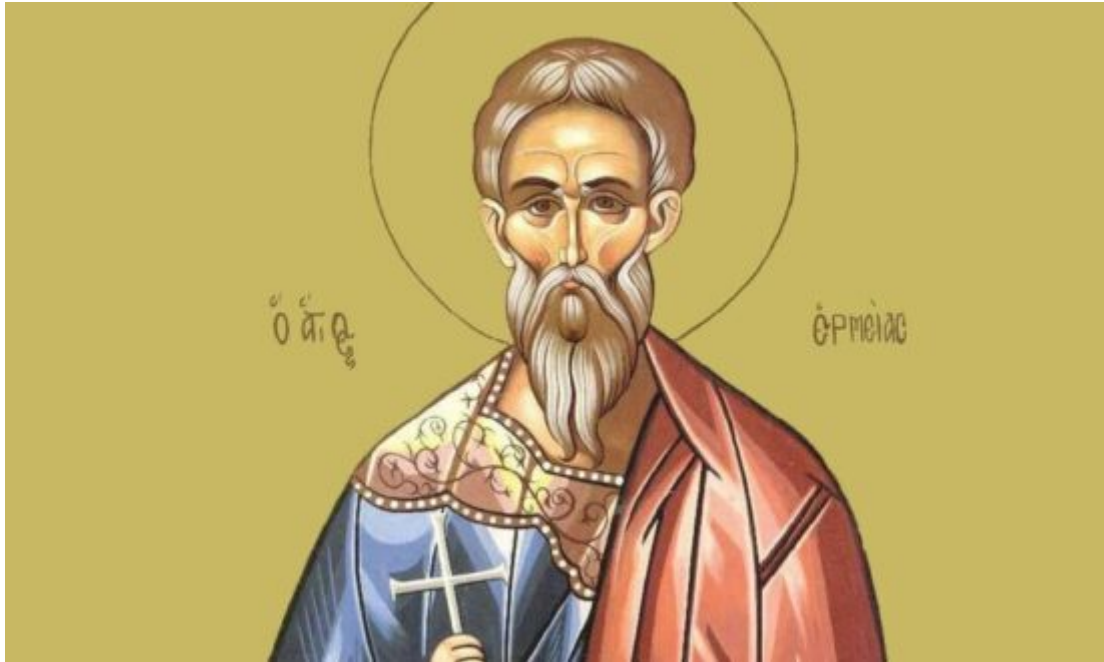

31 Μαΐου: Εορτάζει ο Άγιος Ερμείας

[/ Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα Κυριακή της Πεντηκοστής, 31 Μαΐου, η Εκκλησία εορτάζει τη μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Ερμείας.

Ο Άγιος μάρτυς Ερμείας

Στις 31 Μαΐου γιορτάζει ένας πολύ γενναίος αξιωματικός του Ρωμαϊκού στρατού. Χριστιανός. Ο Ερμείας. Ο άνθρωπος του Ερμή. Ήταν στα Κόμανα της Καππα-δοκίας. Τον 1ο μ.Χ. αιώνα, λένε οι ιστορικοί, η Καππαδοκία είχε τελείως εξελληνιστεί, ένεκα του Μεγάλου Άλεξάνδρου. Γι' αυτό και από εκεί μεγά-λοι Ιεράρχες, ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος Νύσσης, ο Γρηγόριος ο Νανζιανζηνός και Θεολόγος και τόσοι άλλοι. Και μέχρι σήμερα η Καππαδοκία φιλο-ξενεί κρυπτοχριστιανούς αμέτρητους. Κι ας γίνει κάτι με την Τουρκία, να δείτε πόσοι χριστιανοί θα ξεπεταχθούν και πόσοι θα φανούν πια ότι είναι γενναία παλληκάρια του Χριστού, που ήταν στον Σταυρό του Κρυφού Σχολείου και του κρυπτοχριστιανισμού.

Εκεί, λοιπόν, ήταν στρατιώτης ο Ερμείας. Και ομολογούσε την ιδιότητά του σ' όλους. Αλλά ήταν τόσο γενναίος, τόσο ευγενικός, τόσο υπέροχος, που κανείς δεν

μπορούσε να του βάλει χέρι. Κι όταν γέρασε, πια, και λευκάνθηκαν τα μαλλιά του, και τότε ομολογούσε με περισσότερη, έτσι, πίστη, την αγάπη του στον Χριστό. Και κάποιος ανόητος εκεί, στα χρό-νια του Αντωνίνου, του ευσεβούς, 161 μ.Χ., στο 2ο αιώνα, ονόματι Σεβαστιανός ανθύπατος, συνέλαβε τον Ερμεία. Και τον οδήγησε στο μαρτύριο κατευ-θείαν. Και του είπε: «Τόσα χρόνια, βρε, μας βασα-νίζεις με την πίστη σου και τη ζωή σου. Δεν μπορούμε να σε βλέπομε. Είσαι βαρύς και βλεπόμενος.»

Και άρχισαν τα βασανιστήρια. Και λέει το Συναξάριο του έσπασαν τα σαγόνια, του έγδαραν το δέρμα, του ξερίζωσαν τα δόντια, τον ρίξαν σε καμί-νι, σώζεται θαυματουργικώς, πίνει δηλητήριο, δεν παθαίνει τίποτα, κι αυτός που του 'δωσε το δηλητήριο, ο ειδωλολάτρης, μόλις είδε το θαύμα,πίστεψε, και του 'κοψε ο ανθύπατος τον λαιμό κι έγινε μάρτυς, νέα βασανιστήρια, να μη σάς τα λέω, τα γρά-φει, τα 'χω εδώ, τα λέει και το Συναξάριο, να τ' αφήσουμε, και στο τέλος πια, αφού τον έκανε μια πληγή, τον κρέμασαν κατακέφαλα επί τρεις ημέρες, μήπως βάλει μυαλό. Και στο τέλος εκείνος, με θαυ-μαστή γαλήνη και υπομονή, άντεχε όλους τους δριμύτατους και φοβερότατους πόνους, με τη χάρη του Χριστού. Και αφού εξευτέλισε και τον ανθύπατο και τα είδωλα και τα ψέματα και τα πάντα και τα βασα-νιστήρια, του απέκοψαν την τιμία κεφαλή και ανέβη-κε στον παράδεισο.

Σήμερα δεν έχουμε διωγμούς, μ' αυτό τον τρόπο, άλλα έχουμε τις ανίατες ασθένειες. Που λειτουργούν, όπως λειτουργούσαν οι Νέρωνες και οι Καλιγούλες και οι υπόλοιποι. Γι' αυτό και σήμερα γεμίζει ο παράδεισος με τους νεομάρτυρες των ανιάτων ασθε-νειών. Να πούμε ότι είναι Κάι ευλογία αυτό; Είναι και ευλογία αυτό. Γιατί μ' όλα αυτά ο Χριστός μάς ετοιμάζει για τον παράδεισο και για τη Βασιλεία Του.

(Αρχιμ. Ανανίας Κουστένης, Εαρινό Συναξάρι, τ. Β', σ. 169-171)